

27/09/2023

Празник Рођења Пресвете Богородице у манастиру Ћелијама Колубарским

Православни хришћани веома свечано и са великом ревношћу прослављају празнике посвећене Пресветој Богородици, јер гаје посебну љубав према Оној која је родила Спаситеља света и назвала се Мајком Божјом. Тако бива и у српском православном народу који се на Богородичине празнике окупља у својим црквама и манастирима.

Ове године било је посебно свечано за празник Рођења Пресвете Богородице у до недавно малом и непознатом манастиру Ћелијама Колубарским, који је у последње четири године доживео своју духовну и физичку обнову и постао познат широм српских земаља. Верни народ колубарског краја окупио се у манастиру Светог Георгија, Ћелијама Колубарским, да се опрости са настојатељем те обитељи, Преосвећеним Епископом липљанским г. Доситејем, који одлуком Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија прелази на нову службу у престони Београд.

Доласком јеромонаха Доситеја Хиландарца са Свете Горе почела је свеукупна обнова ове светиње. Отац Доситеј је донео молитву и дух Хиландара на шумовите обронке колубарског краја. То су многи осетили па су пригрлили ову светињу и притекли њеном игуману не би ли се духовно огрејали на разгорелом светогорском пламену вере и молитве.

Уочи празника свечано празнично бденије служио је епископ Доситеј, настојатељ манастира, а саслуживао је протојереј-ставрофор Мирослав Филиповић. Молитвености и торжествености богослужења допринело је побожно појање свештеника и вероучитеља архијерејског намесништва колубарско-посавског. Богослужбене химне испеване у част Пресвете Богородице појане су на српском језику тако да је многобројни на молитви сабрани народ могао да разуме њихов дух и смисао.

На крају богослужења окупљеним верницима обратио се епископ Доситеј истакавши да је Мала Госпојина за њега веома значајан дан, јер је 23 године, на бденију уочи празника Рођења Пресвете Богородице, примио монашки постриг у манастиру Хиландару, па на неки начин овај празник представља за њега и духовни рођендан. Владика, присећајући се Врта Пресвете Богородице, чији празник се прославља, нагласио да је Хиландар кроз векове давао много пастира српском народу и позвао вернике да се моле Богу да и у наше дане подигне у нашем роду достојне пастире који ће неуморно проповедати реч Јеванђеља, јер вере нема без проповеди, а проповеди нема без проповедника.

На дан празника, свету архијерејску Литургију служио је Преосвећени Епископ липљански и војни г. Доситеј, викар Патријарха српског, уз саслужење протојереја Ђорђа Стојисављевића, шефа кабинета Патријарха српског и главног војног свештеника; архимандрита Петра, старешине манастира Пиносаве; протојереја-ставрофора Мирослава Филиповића; ђакона Николе Костића.

После читања светог Јеванђеља народу се обратио протојереј Ђорђе Стојисављевић који је најпре изразио радост због могућности да служи у „овој великој светињи, васкрслој из мртвих“. Полазећи од речи тропара празника беседник је проповедао о тајни личности Пресвете Дјеве Марије и Њеној улози у домостроју спасења:

„Човек својевољно, отпавши од Бога, ушанчивши се овде на земљи, да се не одвеже од ње, да буде задовољан оним што земља нуди, у свој својој пролазности и муци. Човек срља из греха у грех, из пакла у пакао, како би рекао отац Јустин. Све до тренитка рођења Пресвете Богородице, а Њеним рођењем на данашњи дан почиње да сија светлост наде и спасења, не само за род људски него и за све што је створено. Зато што је све створено добило свој мандат пред Богом у лику човековом као круни тог Божјег стваралаштва. Међутим, све то исто добило је задатак да се преко човека приљуби Богу за векове векова, за вечност, за непропадљивост, за непролазност, али није човек успео, до оног тренутка када се родила Пресвета Богородица. Зато црквени песник на Рођење Господње каже да је свако нешто принео Господу Богомладенцу, земља је подарила пећину, пустиња је принела јасле, небо је обезбедило звезду, пастири су донели јагње, мудраци своје дарове. А ми људи? Шта смо ми принели? И одговара песник у име свих нас немуштих и оних који су речити: Ми смо принели Мајку Дјеву. Она је и Мајка и Дјева. Првенствено за нас православне хришћане Она је Мајка. У томе је њена тајна, у томе је благослов свакоме рођеноме на земљи“.

На крају беседе свештеник Ђорђе, као изасланик Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија, захвалио се надлежном Епископу шумадијском Јовану што је дао могућност и благослов оцу Доситеју да обнови ову древну обитељ која потиче из 14. века и представља драгуљ колубарског краја.

После свете Литургије приређено је послужење за све присутне и духовни разговор током којег је епископ Доситеј, последњи пут као настојатељ манастира, поучио народ и захвалио му за његову несебичну помоћ и љубав у подизању и обнови ћелијске светиње. Свечаност празника увеличало је велико присуство народа који се искрено радовао преласку владике Доситеја на нову одговорну службу али није крио ни тугу, јер се лишава његових духовних поука и очинских савета.

У послеподневним сатима извршена је примопредаја манастира између епископа Доситеја и новоименованог настојатеља, архимандрита Онуфрија (Вранића), настојатеља манастира Успења Пресвете Богородице – Денковца, а у присуству комисије за примопредају манастира. Епископ Доситеј пожелео

је новоименованом настојатељу манастира благослов Божји и да под његовом управом Ћелијска обитељ настави своју духовну мисију у народу колубарског краја

th: 0px;

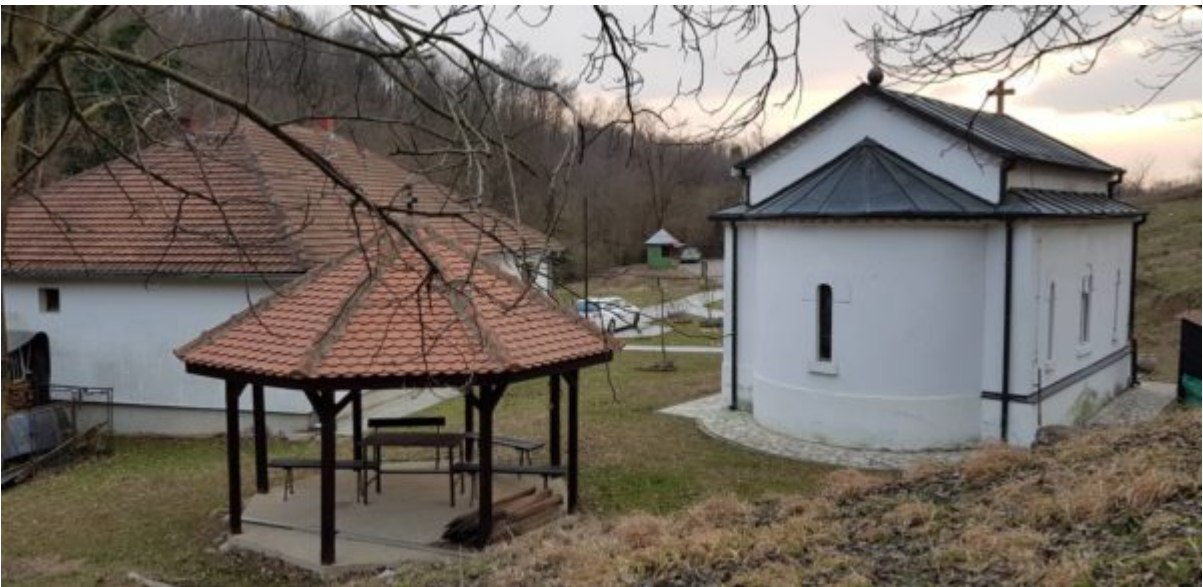

spc.rs